

Wtorek, 14 września 2021 r.

P9_TA(2021)0368

W kierunku silniejszego partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2021 r. w kierunku silniejszego partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi UE (2020/2120(INI))

(2022/C 117/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 25 września 2015 r.,
- uwzględniając porozumienie przyjęte 12 grudnia 2015 r. w Paryżu na 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) („porozumienie paryskie”), w szczególności jego art. 7 ust. 2 i art. 11 ust. 2, w których uznaje się lokalny, niższy niż krajowy i regionalny wymiar zmiany klimatu i działań w dziedzinie klimatu,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) pt. „Globalne ocieplenie o 1,5 °C”, jego 5. sprawozdanie oceniające oraz sprawozdanie podsumowujące, a także jego sprawozdanie specjalne dotyczące zmiany klimatu i gruntów oraz sprawozdanie specjalne dotyczące oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie,
- uwzględniając umowę zawartą 15 kwietnia 2021 r. między Unią Europejską a Organizacją Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku,
- uwzględniając nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) Unii Europejskiej na lata 2021–2027 zatwierdzone przez Parlament Europejski i Radę w grudniu 2020 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 lutego 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” (COM(2021)0082) oraz związaną z nim ocenę wpływu i podatności regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego z 23 marca 2020 r. w sprawie wdrażania komunikatu Komisji pt. „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” (COM(2020)0104),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 października 2017 r. pt. „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” (COM(2017)0623),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 czerwca 2012 r. pt. „Najbardziej oddalone regiony Unii Europejskiej: w kierunku partnerstwa na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2012)0287),
- uwzględniając komunikat Komisji z 17 października 2008 r. pt. „Regiony najbardziej oddalone atutem Europy” (COM(2008)0642),
- uwzględniając komunikat Komisji z 12 września 2007 r. pt. „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507),
- uwzględniając komunikat Komisji z 26 maja 2004 r. pt. „Ścisłejsze partnerstwo dla regionów najbardziej oddalonych” (COM(2004)0343),

Wtorek, 14 września 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2020 r. dotyczący strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 (COM(2020)0152),
- uwzględniając konkluzje Rady z 23 października 2020 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o różnorodności biologicznej,
- uwzględniając konkluzje Rady z 19 listopada 2019 r. w sprawie oceanów i mórz,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z 10 grudnia 2020 r. w sprawie sprawozdania Komisji Europejskiej w sprawie wdrażania odnowionego partnerstwa strategicznego z regionami najbardziej oddalonymi UE (2021/C 37/10),
- uwzględniając oświadczenia przewodniczących regionów najbardziej oddalonych, w szczególności deklarację przyjętą na XXV. Konferencji Przewodniczących Regionów Najbardziej Oddalonych Unii Europejskiej, która odbyła się na Majotcie 26–27 listopada 2020 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację Konferencji Przewodniczących Regionów Najbardziej Oddalonych Unii Europejskiej (CPOR) wydaną na posiedzeniu międzysesyjnym 3 maja 2021 r.;
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 czerwca 2018 r. w sprawie polityki spójności i gospodarki o obiegu zamkniętym,
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu – europejska, długofalowa i zgodna z porozumieniem paryskim wizja strategiczna na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki ⁽⁴⁾,
- uwzględniając badanie Parlamentu Europejskiego z 2021 r. dotyczące polityki spójności i zmiany klimatu,
- uwzględniając swoją rezolucję z 6 lipca 2017 r. w sprawie promowania spójności i rozwoju w regionach najbardziej oddalonych Unii: wykonanie art. 349 TFUE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 27 kwietnia 2017 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 26 lutego 2014 r. w sprawie optymalnego rozwijania potencjału regionów najbardziej oddalonych poprzez tworzenie synergii między funduszami strukturalnymi i innymi programami Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z 18 kwietnia 2012 r. w sprawie roli polityki spójności w najbardziej oddalonych regionach Unii Europejskiej w kontekście strategii „Europa 2020” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A9-0241/2021),

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 270 z 7.7.2021, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 40.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 168.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 92.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 285 z 29.8.2017, s. 58.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 1.

Wtorek, 14 września 2021 r.

- A. mając na uwadze znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu, zasady „nie czyni poważnych szkód”, celów zrównoważonego rozwoju i porozumienia paryskiego;
- B. mając na uwadze znaczenie zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych, w tym jego wkład w eliminowanie nierówności, promowanie równouprawnienia i uwzględnianie aspektu płci;
- C. przypominając, że regiony najbardziej oddalone są związane z trzema państwami członkowskimi, że obecnie jest ich dziewięć – Gujana Francuska, Gwadelupa, Reunion, Majotta, Martynika i Saint-Martin (Francja), Azory i Madera (Portugalia) oraz Wyspy Kanaryjskie (Hiszpania) – że są one rozmieszczone na dwóch oceanach – Oceanie Atlantyckim i Oceanie Indyjskim – oraz że zamieszkuje je ponad 4,8 mln osób;
- D. podkreślając, że 80 % europejskiej różnorodności biologicznej występuje w europejskich regionach najbardziej oddalonych oraz krajach i terytoriach zamorskich i że terytoria te mają strategiczną wartość z punktu widzenia geopolitycznej ochrony różnorodności biologicznej na świecie;
- E. podkreślając, że regiony najbardziej oddalone zwiększają morski wymiar Unii Europejskiej, oferując jej największą na świecie przestrzeń morską oraz ponad 25 mln km² obszarów wyłącznej strefy ekonomicznej (w.s.e.) oraz duże możliwości gospodarcze;
- F. wyrażając niepokój, że w regionach najbardziej oddalonych zanieczyszczenie morza jest większe niż w jakimkolwiek innym regionie kontynentalnym Europy z powodu ich wyspiarskiego charakteru, co ma wpływ na ich rozwój z punktu widzenia ochrony środowiska i gospodarki;
- G. stwierdzając z ubolewaniem, że wskaźnik wczesnego kończenia nauki wśród młodzieży w wieku od 18 do 24 lat w regionach najbardziej oddalonych przekracza 20 %, co znacznie przewyższa średnią 10 % odnotowaną w Unii Europejskiej^(*);
- H. uznając, że regiony najbardziej oddalone cechuje niezwykle bogactwo kulturowe, które przyczynia się do wywierania przez Europę wpływu i wzmacnia jej „siłę przekonywania” na świecie, oraz że w komunikacie Komisji przyjętym w 2017 r. uznano kulturę za ważny aspekt i element zróżnicowania między regionami najbardziej oddalonymi;
- I. stwierdzając z ubolewaniem, że kryzys związany z COVID-19 niepokojąco wyeksponował gospodarki regionów najbardziej oddalonych, które już wcześniej były podatne na zagrożenia, oraz że kryzys ten, a także brexit przyniosą długoterminowe skutki społeczne, gospodarcze, środowiskowe, terytorialne i kulturowe dla regionów najbardziej oddalonych;
- J. oceniając, że kryzys zdrowotny pogłębił również niestabilność regionalnych usług zdrowotnych w regionach najbardziej oddalonych, powodując narzucenie dość rygorystycznych środków walki z pandemią w tych regionach;
- K. obawiając się, że obecny kryzys związany z pandemią może mieć wpływ na liczne sektory niebieskiej gospodarki, a zwłaszcza na turystykę przybrzeżną i morską;

TYTUŁ 1: Utrwalenie postępów, przeciwdziałanie podatności na zagrożenia i wykorzystanie atutów, tak by regiony najbardziej oddalone znalazły się w centrum działań unijnych

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji z marca 2020 r. zawierające wstępny przegląd realizacji wzmocnionego i odnowionego partnerstwa strategicznego z regionami najbardziej oddalonymi zainicjowanego w październiku 2017 r. oraz wysiłki na rzecz wdrożenia tego partnerstwa poczynione zarówno w regionach najbardziej oddalonych, jak i w zainteresowanych państwach członkowskich oraz w instytucjach europejskich; wzywa również do utrwalenia tych postępów w nowej strategii UE na rzecz tych regionów;
2. podkreśla liczne postępy osiągnięte w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych w nowych WRF na lata 2021–2027, zarówno na poziomie budżetowym, jak i legislacyjnym poprzez odpowiednie dostosowanie funduszy strukturalnych i programów horyzontalnych, i z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe środki na rzecz regionów najbardziej oddalonych w ramach europejskiego planu odbudowy gospodarczej pt. „Next generation EU”; podkreśla, że należy stosować art. 349 TFUE w związku z art. 7, aby umożliwić stosowanie zróżnicowanego podejścia do regionów najbardziej oddalonych w stosowaniu prawa UE, przy pełnym uwzględnieniu specyfiki i ograniczeń strukturalnych tych regionów, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z 15 grudnia 2015 r.;

^(*) https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/demography_report_2020_n.pdf

Wtorek, 14 września 2021 r.

3. z zadowoleniem odnotowuje przedłużenie i utrzymanie do 2027 r. kilku odstępstw podatkowych dla regionów najbardziej oddalonych (podatek AIEM („Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias”, mający zastosowanie do Wysp Kanaryjskich), podatek od dokowania, obniżone stawki podatku od likierów, rumu i napojów spirytusowych na Azorach i Maderze oraz od rumu tradycyjnego w departamentach zamorskich (DOM)); przypomina o znaczeniu utrzymania mechanizmów opartych na art. 349 TFUE dla regionów najbardziej oddalonych, które muszą pogodzić podwójną potrzebę ochrony lokalnej produkcji i zwalczania wysokich kosztów życia, przy jednoczesnym zapewnieniu obywatelom regionów najbardziej oddalonych odpowiednich informacji na temat wdrażania tych środków;

4. zachęca służby Komisji, ale także władze krajowe i regionalne, do znalezienia równowagi między uzasadnioną i niezbędną kontrolą wykorzystania funduszy UE a uproszczeniem i poprawą elastyczności przepisów administracyjnych niezbędnymi do ich modernizacji i optymalizacji, aby zachęcić do podejmowania inicjatyw lokalnych;

A. Uporządkowana reakcja na problemy regionów najbardziej oddalonych w UE

5. pragnie, by w instytucjach europejskich uporządkowana reakcja na problemy regionów najbardziej oddalonych polegała na przyjęciu przekrojowego i zintegrowanego podejścia do realiów i wyzwań w regionach najbardziej oddalonych we wszystkich dziedzinach europejskiej polityki publicznej;

6. zwraca się do Komisji, aby zgodnie z powierzoną jej rolą strażniczki Traktatów zadbała o to, by Dział ds. Regionów Najbardziej Oddalonych w DG REGIO stał na straży właściwego stosowania art. 349 TFUE, oraz by rozważyła utworzenie pełnoprawnej dyrekcji współpracującej bezpośrednio z referentami ds. regionów najbardziej oddalonych w innych dyrekcjach generalnych;

7. wzywa Radę do powołania specjalnego komitetu ds. regionów najbardziej oddalonych, wzorowanego na Specjalnym Komitecie ds. Rolnictwa, który czuwałby nad uwzględnianiem priorytetów i realiów regionów najbardziej oddalonych w różnych inicjatywach i prawodawstwie europejskim;

8. wzywa do powołania stałego sprawozdawcy ds. regionów najbardziej oddalonych, co pozwoli Parlamentowi Europejskiemu czuć w większej mierze nad właściwym stosowaniem art. 349 TFUE w europejskich strategiach publicznych;

B. Lepsza komunikacja i informacja

9. domaga się opracowania prawdziwej strategii komunikacyjnej mającej na celu w szczególności zaangażowanie osób młodych i informowanie ich o możliwościach oferowanych przez Unię, a także podnoszenie ich świadomości na temat użyteczności Europy na co dzień; wzywa do utworzenia biur Komisji w każdym regionie najbardziej oddalonym, zważywszy na to, że wiele z tych regionów to archipelagi, a ich terytoria składają się z licznych wysp, które dzieli duża odległość;

10. zaleca lepsze wykorzystanie różnych platform wymiany między administracjami, takich jak program TENEX-REGIO PEER 2 PEER dla funduszy spójności, program TENEX-EIR PEER 2 PEER w kwestiach środowiskowych czy europejska platforma zainteresowanych stron gospodarki o obiegu zamkniętym;

11. proponuje, by stworzyć program Erasmus dla administracji zarządzających funduszami europejskimi w regionach najbardziej oddalonych, aby zapewnić wymianę najlepszych praktyk i przykładów w celu optymalnego wykorzystania funduszy spójności;

12. podkreśla znaczenie strony internetowej⁽¹⁰⁾ zawierającej dane statystyczne dotyczące regionów najbardziej oddalonych (Eurostat), opracowanej we współpracy ze służbami statystycznymi Portugalii, Hiszpanii i Francji oraz regionów najbardziej oddalonych; wyraża ubolewanie, że brakuje danych dotyczących Saint-Martin, co uniemożliwia przeprowadzenie kompleksowych i porównawczych analiz wszystkich regionów najbardziej oddalonych; wzywa Komisję, a w szczególności Eurostat, do gromadzenia wiarygodnych, zagregowanych i aktualnych danych z wszystkich regionów najbardziej oddalonych, co pozwoli na przeprowadzanie analiz sektorowych, a także do oceny skutków wdrażania polityki europejskiej w regionach najbardziej oddalonych;

C. Budowanie przyszłości

13. wzywa do włączenia regionów najbardziej oddalonych w większej mierze do dyskusji na forum konferencji w sprawie przyszłości Europy, w szczególności za pośrednictwem Konferencji Przewodniczących Regionów Najbardziej Oddalonych, aby wzbogacić konferencję o punkt widzenia regionów najbardziej oddalonych i zapewnić skuteczne stosowanie art. 349 TFUE w różnorodnych przyszłych programach i strategiach politycznych Unii Europejskiej;

⁽¹⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population=fr>

Wtorek, 14 września 2021 r.

14. podkreśla, że dialog z obywatelami jest podstawowym elementem w budowaniu bliskości i stałych kontaktów między regionami najbardziej oddalonymi a instytucjami unijnymi; wzywa zatem Komisję do pogłębienia tego dialogu, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych;

15. wzywa Komisję do udziału w pracach nad nową strategią na rzecz regionów najbardziej oddalonych, która odpowiadałaby realiom i potrzebom lokalnym i odzwierciedlała zalecenia Parlamentu Europejskiego oraz która opierałaby się na poszanowaniu specyfiki, konsolidacji dorobku prawnego i optymalizacji istniejących rozwiązań, na innowacji i waloryzacji regionów najbardziej oddalonych jako „terytoriów oferujących rozwiązania”;

16. zaleca, by zdefiniować prawdziwy plan działania tego nowego partnerstwa strategicznego, w którym uczestniczyłyby główne zainteresowane strony, w tym krajowe, regionalne i lokalne władze publiczne, podmioty gospodarcze i społeczne, społeczeństwo obywatelskie, społeczność akademicka i organizacje pozarządowe;

17. wzywa do jak najszybszego wdrożenia nowej strategii i związanego z nią planu działania, aby wspomóc ożywienie gospodarcze i społeczne regionów najbardziej oddalonych;

TYTUŁ 2: Inwestowanie w godziwe miejsca pracy, wzmocnienie solidarności i priorytetowe działania na rzecz młodzieży

18. zdaje sobie sprawę, że regiony najbardziej oddalone oferują Unii możliwości tworzenia projektów pilotażowych w obliczu wyzwań społeczno-gospodarczych i klimatycznych, lecz dynamika ta wymaga, by szybciej nadrobić zaległości związane z utrudnieniami strukturalnymi oraz skonsolidować i chronić narzędzia kompensujące utrudnienia strukturalne związane z oddaleniem i charakterem wyspiarskim, które to narzędzia są niezbędne do pełnej i sprawiedliwej integracji regionów najbardziej oddalonych z obszarem europejskim;

A. Umacnianie solidarności

19. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony najbardziej oddalone, by uznały walkę z ubóstwem, bezrobociem i wykluczeniem społecznym – w tym osób z niepełnosprawnościami – za priorytety europejskiej solidarności, a jednocześnie by inwestowały w kształcenie i szkolenie oraz w przyszłe projekty koncentrujące się na innowacjach, zwłaszcza społecznych, restrukturyzacji i dywersyfikacji;

20. uważa, że w ramach polityki spójności należy poświęcić większą uwagę kobietom mieszkającym w regionach najbardziej oddalonych oraz promować równouprawnienie płci i wdrażanie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci w regionach najbardziej oddalonych;

21. podkreśla kluczową rolę gospodarki społecznej i solidarnej w regionach najbardziej oddalonych, która wspiera władze regionalne i lokalne w rozwiązywaniu problemów wynikających z ich oddalenia, ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz w tworzeniu miejsc pracy i rozwijaniu inicjatyw w tych regionach, zgodnie z poszczególnymi strategiami europejskimi; opowiada się za uznaniem tych realiów na szczeblu europejskim oraz za bezpośrednim dostępem tego niedochodowego sektora działalności do dotacji europejskich;

B. Ochrona zdrowia

22. podkreśla, że szczególna sytuacja regionów najbardziej oddalonych sprawia, iż są one bardziej narażone na niektóre globalne wydarzenia, takie jak pandemia COVID-19; wzywa zatem do wyciągnięcia wszelkich możliwych wniosków z tego kryzysu oraz do uwzględnienia szczególnych warunków panujących w regionach najbardziej oddalonych w przypadku wystąpienia tego rodzaju wydarzeń w przyszłości;

23. proponuje, by stworzyć centrum badawcze zajmujące się zakaźnymi chorobami tropikalnymi oraz chorobami szczególnie rozpowszechnionymi w regionach najbardziej oddalonych, takimi jak cukrzyca, otyłość czy niektóre nowotwory, a także by przeznaczyć niezbędne środki finansowe w celu uzupełnienia braków w opiece zdrowotnej w tych regionach;

24. sugeruje uruchomienie projektu pilotażowego na wzór działania przygotowawczego BEST w celu wsparcia prac nad roślinami leczniczymi w regionach najbardziej oddalonych;

Wtorek, 14 września 2021 r.

C. Młodzież: priorytet pod względem działań i rezultatów

25. podkreśla, że w regionach najbardziej oddalonych siła młodzieży jest często niedocenianym atutem i że atut ten należy uznać za priorytet w tworzeniu konkretnych rozwiązań przez uruchomienie na dużą skalę europejskich funduszy na rzecz kształcenia, szkolenia i wsparcia oraz godziwych, dobrej jakości mieszkań i zatrudnienia dla młodzieży;

26. podkreśla w tym względzie konieczność priorytetowego traktowania inwestycji w edukację na wszystkich poziomach i w kształcenie ustawiczne w regionach najbardziej oddalonych, aby przeciwdziałać przedwczesnemu kończeniu nauki; wzywa Komisję, aby uznała edukację za „kluczowy cel” rozwoju regionów najbardziej oddalonych i by udzielała organom regionalnym i lokalnym pomocy w opracowywaniu polityki publicznej, która motywowałaby osoby młode i oferowała im atrakcyjne możliwości kształcenia, szkolenia, podnoszenia i zmiany kwalifikacji na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym umiejętności cyfrowych, zarówno w ramach nauczania bezpośredniego, jak i na odległość, tak by osoby te zdobyły powszechnie uznawane kompetencje;

27. zachęca do uruchomienia funduszy europejskich w celu stworzenia z jednej strony „kampusów doskonałości” na obszarach geograficznych regionów najbardziej oddalonych dzięki promowaniu wzajemnych powiązań między szkołami, uniwersytetami i ośrodkami szkoleniowymi w tych regionach, a z drugiej – ośrodków badań naukowych w celu prowadzenia szerszej zakrojonych badań nad różnorodnością biologiczną regionów najbardziej oddalonych i jej lepszego poznania;

28. mając na względzie stopę bezrobocia wśród młodzieży w regionach najbardziej oddalonych, przypomina o konieczności opracowania specjalnych narzędzi, w szczególności w ramach inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; z zadowoleniem przyjmuje zatem utworzenie dodatkowego przydziału środków dla regionów najbardziej oddalonych w ramach EFS+ na lata 2021–2027 i wzywa zainteresowane regiony do wykorzystania tego nowego źródła finansowania w celu wspierania umiejętności przystosowania zawodowego, mobilności i szkoleń w regionach najbardziej oddalonych;

29. wzywa Komisję do wspierania zatrudnienia osób młodych w regionach najbardziej oddalonych przez utworzenie cyfrowego pojedynczego punktu kontaktowego we współpracy z sektorem prywatnym, uniwersytetami i władzami lokalnymi, aby pomagać w poszukiwaniu pierwszej pracy oraz zakładaniu lub przejmowaniu przedsiębiorstw w regionach najbardziej oddalonych;

D. Większe uwzględnienie realiów regionów najbardziej oddalonych w programie ERASMUS+

30. domaga się, by przy wdrażaniu programu Erasmus+ przyznano maksymalną pomoc studentom z regionów najbardziej oddalonych, w razie konieczności zwiększono środki finansowe w celu pokrycia rzeczywistych kosztów podróży, a także by promowano mobilność w państwach trzecich na obszarze geograficznym, kulturowym i historycznym każdego regionu najbardziej oddalonego oraz wymianę wewnątrz regionów najbardziej oddalonych;

31. podkreśla również, że kluczowe znaczenie ma zwiększenie udziału regionów najbardziej oddalonych we wszystkich działaniach w ramach programu Erasmus+ oraz promowanie szeroko zakrojonej wymiany w dziedzinie współpracy i mobilności między instytucjami edukacyjnymi, społecznymi i sportowymi;

TYTUŁ 3: Rozwijanie zrównoważonego i sprawiedliwego wzrostu gospodarczego, upowszechnianie zielonej i niebieskiej gospodarki oraz tworzenie nowych zawodów w dążeniu do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r.

32. podkreśla znaczenie zachęcania do podejmowania inicjatyw lokalnych poprzez wspieranie wszystkich przedsiębiorstw produkcyjnych w regionach najbardziej oddalonych, ze szczególnym uwzględnieniem bardzo małych, małych i średnich przedsiębiorstw, a także sektora turystyki, rzemiosła, przemysłu, budownictwa i technologii cyfrowych; podkreśla, że potrzebne są innowacyjne, odporne i zrównoważone inwestycje;

33. zachęca regiony najbardziej oddalone do przyłączenia się do sieci „Local 2030” i do opracowania tabel wyników dotyczących zrównoważonego rozwoju, aby skuteczniej dzielić się rozwiązaniami;

34. podkreśla, że należy zwiększyć atrakcyjność zawodów związanych z rolnictwem, hodowlą, rybołówstwem, morzem i ochroną środowiska w regionach najbardziej oddalonych ze względu na ich strukturyzujący charakter na poziomie gospodarczym, społecznym i środowiskowym, przy czym należy szczególnie wspierać najmłodszych;

A. Polityka rolna a zielona gospodarka

35. podkreśla potrzebę uwzględnienia specyfiki i modeli rolnictwa regionów najbardziej oddalonych w planach strategicznych i zarządzaniu programami rozwoju obszarów wiejskich WPR w celu bardziej zregionalizowanego i elastyczniejszego podejścia;

Wtorek, 14 września 2021 r.

36. wzywa do utrzymania, a nawet wzmocnienia specjalnych środków i przydziałów finansowych w ramach programu POSEI, aby osiągnąć cele takie jak samowystarczalność żywnościowa, transformacja agroekologiczna, ekologiczny wzrost, dywersyfikacja i zdolność reagowania na kryzysy rynkowe w regionach najbardziej oddalonych; przypomina, że w przeciwieństwie do innych płatności w ramach WPR kwoty w ramach programu POSEI nie zostały zaktualizowane w związku z inflacją;

37. stwierdza, że program POSEI ma zasadnicze znaczenie dla wspierania spójności gospodarczej i społecznej w Unii, dla zachowania środowiska wiejskiego i przeciwdziałania wyludnianiu się regionów najbardziej oddalonych, i podkreśla w związku z tym, że Komisja pozytywnie oceniła program POSEI;

38. stwierdza, że zniesienie systemu kwot i cen gwarantowanych zapoczątkowane w ramach reformy wspólnej organizacji rynku cukru z 2005 r. osłabiło pozycję producentów trzciny cukrowej z regionów najbardziej oddalonych; podkreśla, że trzeba utrwalić wszystkie specyficzne środki wprowadzone na mocy art. 349 TFUE, aby zapewnić trwałą konkurencyjność tej branży; domaga się wprowadzenia mechanizmu wsparcia plantatorów trzciny cukrowej na wypadek spadku światowych cen cukru;

39. wzywa Komisję do zwiększenia środków budżetowych przeznaczonych na kampanie służące promowaniu, popularyzowaniu i docenianiu unijnych systemów jakości, w szczególności dotyczące:

i) produktów opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia (ChNP), chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), znakiem gwarantowanej tradycyjnej specjalności (GTS), a także oznaczeniami dobrowolnych systemów certyfikacji;

ii) ekologicznych metod produkcji;

iii) logo dla charakterystycznych produktów rolnych wysokiej jakości pochodzących z regionów najbardziej oddalonych;

40. popiera strategię „Od pola do stołu”, która dodatkowo ogranicza stosowanie środków ochrony roślin w UE, lecz podkreśla, że trzeba uwzględnić specyfikę upraw tropikalnych i subtropikalnych w regionach najbardziej oddalonych oraz wspomagać transformację;

41. przypomina ponadto, że ważne jest, by w przypadku regionów najbardziej oddalonych utrzymać współfinansowanie z EFRROW na poziomie 85 %, w szczególności aby przywrócić, chronić i zwiększyć różnorodność biologiczną w rolnictwie i leśnictwie oraz wspierać rozwój obszarów wiejskich w regionach najbardziej oddalonych;

B. Polityka rybołówstwa a niebieska gospodarka

42. potwierdza fundamentalne znaczenie niebieskiej gospodarki w regionach najbardziej oddalonych i dla nich; wzywa do wprowadzenia rozwiązań opartych na zasobach przyrody i podkreśla, że trzeba respektować równowagę między zasobami oceanicznymi a rozwojem działalności morskiej;

43. wzywa Komisję, aby opracowała projekty pilotażowe w regionach najbardziej oddalonych, skoncentrowane na niebieskiej gospodarce i szkoleniach w tym zakresie w celu nadania tym regionom wiodącej pozycji w zarządzaniu oceanami, a także aby wspierała innowacje i badania naukowe, w tym w dziedzinie materiałów hydrobiodegradowalnych, z myślą o przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym, jednak bez uznawania tych materiałów za remedium na zanieczyszczenie mórz;

44. wzywa do wzmocnienia szczególnych środków w ramach wspólnej polityki rybołówstwa za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA) z myślą o osiągnięciu niezależności żywnościowej i wspieraniu niebieskiego wzrostu regionów najbardziej oddalonych, w szczególności dzięki skutecznym i pragmatycznym rozwiązaniom dotyczącym transportu produktów rybołówstwa z regionów najbardziej oddalonych, tak by docierały one na chłonne rynki szybko i z zachowaniem optymalnej jakości;

45. wyraża zaniepokojenie stanem floty rybackiej – niekiedy zniszczonej i przestarzałej – w regionach najbardziej oddalonych oraz wpływem tego zagrożenia na rybaków i środowisko; przypomina, że w regionach najbardziej oddalonych działalność połowowa opiera się w dużej mierze na praktykach tradycyjnych, w związku z czym ubolewa, że modernizacji floty łodziowej w tych regionach nie można wspierać z EFMRA na lata 2021–2027, gdy istnieje równowaga między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów w regionach najbardziej oddalonych (przestrzeganie maksymalnego podtrzymywalnego połowu);

Wtorek, 14 września 2021 r.

46. apeluje do Komisji, by pomogła państwom członkowskim w usprawnieniu gromadzenia danych naukowych niezbędnych do spełnienia warunków kwalifikujących do pomocy państwa na odnowienie flot rybackich w regionach najbardziej oddalonych;

47. przypomina, że zgodnie z art. 29d rozporządzenia w sprawie EFMR Komisja zobowiązała się do sporządzenia sprawozdania śródkresowego na temat rozdziału dotyczącego regionów najbardziej oddalonych (rozdział V) oraz do przeanalizowania, czy potrzebne jest samodzielne rozporządzenie w sprawie rybołówstwa w tych regionach;

48. wzywa Komisję i Radę, aby ustanowiły, począwszy od 2027 r., instrument wsparcia podobny do programu POSEI dla sektora morskiego i rybackiego w regionach najbardziej oddalonych, tak by zagwarantować finansowanie szczególnych potrzeb tych regionów;

49. przypomina o konieczności ochrony regionów najbardziej oddalonych przy zawieraniu umów połowowych z państwami trzecimi;

C. *Zrównoważona turystyka*

50. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zdecydowanie wspierały sektor turystyki w regionach najbardziej oddalonych w celu promowania ożywienia gospodarczego i zrównoważonego wzrostu oraz skutecznie przeprowadziły niezbędną transformację społeczną, środowiskową i cyfrową tego sektora, w szczególności w odniesieniu do MŚP;

51. ponownie stwierdza, że trzeba postawić na zrównoważoną turystykę przez wspieranie innowacyjnych projektów pilotażowych promujących bardziej ekologiczne i cyfrowe rozwiązania, skoncentrowanych na wykorzystaniu i respektowaniu naturalnego potencjału regionów za pośrednictwem projektów ekoturystycznych;

52. apeluje, by ostatecznie stworzono jednolite oznakowanie europejskie dotyczące zrównoważonej turystyki, które uwzględniałoby również aspekty dotyczące jakości, dostępności i włączenia społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem regionów najbardziej oddalonych;

D. *Środowisko, różnorodność biologiczna, klimat i energia*

53. z zadowoleniem odnotowuje, że Zielony Ład i unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 uwzględniają wyjątkowy potencjał regionów najbardziej oddalonych pod względem bioróżnorodności;

54. zdecydowanie popiera promowanie celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez ONZ oraz zasady „nie czyni poważnych szkód” w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852⁽¹⁾ w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje;

55. z zaniepokojeniem odnotowuje, że w regionach najbardziej oddalonych wzrasta częstość i gwałtowność zjawisk pogodowych bezpośrednio związanych ze zmianą klimatu, i ponownie stwierdza, że potrzebne są zdecydowane działania na wszystkich szczeblach w celu koordynacji inwestycji niezbędnych do przystosowania się do tych zwiększonych zagrożeń klimatycznych, zapewnienia odporności na nie oraz zapobiegania im; zaleca większą mobilizację Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności;

56. przypomina, że szczególne wyzwania dla regionów najbardziej oddalonych – np. podnoszenie się poziomu mórz, podnoszenie się temperatury mórz i coraz częstsze trzęsienia ziemi oraz powodzie – wymagają, by uwzględnić tę specyfikę w unijnych przepisach ramowych, a także, w razie potrzeby, wprowadzać odstępstwa i zachęty finansowe i techniczne;

57. podkreśla, że wdrażanie strategii na rzecz różnorodności biologicznej w regionach najbardziej oddalonych musi być skoordynowane z wysiłkami na rzecz zrównoważonego rozwoju tamtejszych sektorów rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa i akwakultury;

58. zachęca do tworzenia nowych zawodów związanych ze środowiskiem oraz do wspierania podmiotów lokalnych zaangażowanych w ochronę różnorodności biologicznej i środowiska, w szczególności stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, a w związku z tym zachęca to wzmocnienia zasady partnerstwa;

59. apeluje, aby nowe centrum wiedzy o różnorodności biologicznej przewidziane w unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 lepiej uwzględniało dane ze wszystkich europejskich podmiotów zamorskich oraz opracowało wersję planu odbudowy zasobów przyrodniczych Unii na potrzeby regionów zamorskich;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Wtorek, 14 września 2021 r.

60. wzywa Komisję i odpowiednie państwa członkowskie do promowania i aktywnego wspierania realizacji celów dotyczących ochrony i odbudowy zasobów przyrodniczych w regionach najbardziej oddalonych oraz opowiada się za utworzeniem w regionach najbardziej oddalonych transregionalnej sieci na rzecz ochrony przyrody;

61. zwraca uwagę, że masowe opuszczanie najbardziej odizolowanych części regionów najbardziej oddalonych przez osoby młode negatywnie wpływa na potencjał w zakresie gospodarki leśnej i zwiększa ryzyko pożarów ze względu na niedostateczne zarządzanie tymi zasobami oraz rozprzestrzenianie się inwazyjnych gatunków roślin; wzywa do opracowania systemów ochrony środowiska, w szczególności przez przeciwdziałanie wyludnieniu, przyciąganie i zatrzymywanie większej liczby osób w takich miejscach oraz wspieranie działalności związanej ze zrównoważonym rolnictwem i przyrodą;

62. z zadowoleniem odnotowuje, że program LIFE obejmuje inicjatywę BEST; zaleca, aby przyznać co najmniej 8 mln EUR rocznie na inicjatywę BEST, tak by wspomóc regiony we wdrażaniu nowej unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności, która to strategia wymaga, by co najmniej 30 % obszarów lądowych i morskich miało status obszarów chronionych; sugeruje przeprowadzenie oceny skutków ewentualnego obciążenia francuskich regionów najbardziej oddalonych siecią „Natura 2000” w celu określenia najważniejszych narzędzi ochrony różnorodności biologicznej i środowiska w tych regionach;

63. potwierdza, że celem regionów najbardziej oddalonych jest uzyskanie niezależności energetycznej, oraz zdecydowanie popiera cel zakładający pozyskiwanie 100 % energii ze źródeł odnawialnych w tych regionach dzięki stopniowemu wycofaniu paliw kopalnych i bardziej intensywnemu wykorzystaniu rosnącego potencjału energii z trwałych źródeł odnawialnych, w tym na pełnym morzu, zgodnie z porozumieniem paryskim i z europejskim zobowiązaniem do osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla najpóźniej do 2050 r. i celów klimatycznych do 2030 r.;

64. domaga się wspierania poprawy efektywności energetycznej budownictwa w regionach najbardziej oddalonych; podkreśla specyfikę dostępu do certyfikowanych materiałów i związane z tym ograniczenia; potwierdza znaczenie Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i React-EU, z których finansowane są przemiany w regionach najbardziej oddalonych;

E. Zintegrowana i dowartościowana gospodarka o obiegu zamkniętym

65. podkreśla, że gospodarka o obiegu zamkniętym, cel zakładający całkowitą eliminację zanieczyszczeń, efektywność energetyczna i ochrona różnorodności biologicznej powinny być podstawowymi zasadami tej nowej strategii realizowanej wspólnie z regionami najbardziej oddalonymi i prowadzić do bardziej zrównoważonych praktyk z myślą o ochronie terytoriów, rozwoju gospodarczym, zatrudnieniu i spójności;

66. domaga się od Komisji, aby zaproponowała silne wspomaganie regionów najbardziej oddalonych, tak by propagować nowy zrównoważony model ekonomiczny, ze strukturyzującymi inicjatywami służącymi rozwijaniu gospodarki o obiegu zamkniętym i promowaniu ekologicznych miejsc pracy i nowych ekologicznych zawodów;

67. podkreśla, że polityka gospodarowania odpadami w regionach najbardziej oddalonych musi obejmować gospodarkę o obiegu zamkniętym; zaleca opracowywanie innowacyjnych sposobów redukcji i odzysku odpadów w regionach najbardziej oddalonych; zwraca uwagę na złożoność i koszty gospodarowania odpadami w regionach najbardziej oddalonych, które potrzebują wsparcia na rzecz inwestycji infrastrukturalnych w celu, by promować przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym;

68. wzywa również Komisję, aby utworzyła w regionach najbardziej oddalonych centrum walki z zanieczyszczeniem mórz w celu wspierania budowy infrastruktury służącej zbieraniu i przetwarzaniu odpadów morskich;

69. wzywa Komisję, aby w ramach programu „Horyzont Europa” ogłosiła zaproszenia do składania wniosków dotyczących projektów badawczych dla regionów najbardziej oddalonych, w ślad za wynikami programu „Horyzont 2020”;

TYTUŁ 4: Przystosowanie się do wyzwań i szans zglobalizowanego świata

70. przypomina, że regiony najbardziej oddalone mają wielki potencjał i konkretne atuty, które mogą przynieść korzyści całej Unii, i że Europa musi postawić na te regiony i na ich współpracę z krajami położonymi w ich sąsiedztwie, aby promować swoje wartości demokratyczne oraz cele środowiskowe i społeczne;

71. wzywa Komisję do opracowania i promowania strategii makroregionalnych dla regionów najbardziej oddalonych na ich obszarach geograficznych, przy jednoczesnym zbadaniu wszystkich możliwości lepszej praktycznej koordynacji jednoczesnych interwencji różnych funduszy UE (tj. EFRR, decyzji w sprawie krajów i terytoriów zamorskich oraz instrumentu „Globalny wymiar Europy” (Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej));

Wtorek, 14 września 2021 r.

72. wzywa też Komisję do uwzględnienia regionów najbardziej oddalonych w makroregionalnej strategii na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego przez włączenie tematów bardziej dostosowanych do tych regionów;
73. zachęca do rozwijania nowego komponentu w nowym programie INTERREG poświęconego współpracy z regionami najbardziej oddalonymi;
74. podkreśla, że trzeba przyspieszyć, stymulować i promować rozwój projektów współpracy między poszczególnymi regionami najbardziej oddalonymi, aby wykorzystać sytuację geostrategiczną i geoeconomiczną tych regionów oraz prowadzić wymianę najlepszych praktyk;

A. Sprawiedliwa i dostosowana polityka konkurencji

75. kładzie nacisk na konieczność ochrony gospodarek regionów najbardziej oddalonych przed agresywnymi praktykami handlowymi, takimi jak traktowanie ich rynków jako rynków zbytu dla nadwyżek towarów oraz nadużywanie pozycji monopolistycznych;
76. wzywa Komisję, aby przy wdrażaniu polityki konkurencji należycie uwzględniała specyfikę regionów najbardziej oddalonych, w szczególności ich oddalenie od kontynentu europejskiego oraz niewielki rozmiar ich rynków, oraz podkreśla przydatność odstępstw dotyczących pomocy państwa dla tych regionów;
77. przyjmuje z zadowoleniem dostosowanie europejskich przepisów o pomocy państwa do warunków kryzysowych wynikających z pandemii COVID-19; apeluje do Komisji, aby rozważyła możliwość utrzymania na stałe niektórych wyjątkowych środków dla regionów najbardziej oddalonych, równocześnie z kontynuacją środków już przewidzianych dla tych regionów w ogólnym rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych⁽¹²⁾ i w wytycznych dotyczących pomocy państwa do celów regionalnych;
78. domaga się utworzenia specjalnego statusu dla przedsiębiorstw z regionów najbardziej oddalonych, aby zwiększyć ich konkurencyjność, zwłaszcza w przestrzeni regionalnej;

B. Transport i przeciwdziałanie izolacji

79. utrzymuje, że regiony najbardziej oddalone borykają się z poważnymi ograniczeniami związanymi z oddaleniem, niskim poziomem połączeń, zależnością od portów morskich i lotniczych oraz ukształtowaniem terenu; uważa, że konieczne jest prowadzenie polityki transportowej w pełni dostosowanej do realiów regionów najbardziej oddalonych w ramach EFRR i instrumentu „Łącząc Europę”; wzywa również Komisję, aby zrealizowała program POSEI w dziedzinie transportu jako dodatkowe narzędzie w celu zrekompensowania tych skumulowanych niedogodności i strat;
80. podkreśla konieczność konsolidacji i rozwoju połączeń morskich i lotniczych między regionami najbardziej oddalonymi, w ich obrębie, a także z kontynentem europejskim i sąsiadującymi państwami trzecimi, aby zwiększać dostępność tych regionów;
81. podkreśla, że trzeba zachęcać do korzystania w tych regionach z bardziej zrównoważonych i mniej zanieczyszczających środków transportu, promując rozwiązania zastępujące energię ze źródeł kopalnych;
82. podziela europejską wolę zapewnienia ekologicznego transportu morskiego i innowacyjnej działalności portowej w celu zmniejszenia śladu węglowego i środowiskowego w UE oraz apeluje, aby regiony najbardziej oddalone korzystały z tych rozwiązań;
83. podkreśla, że trzeba zminimalizować koszty transportu osób i towarów, aby zagwarantować stosowanie zasady ciągłości i spójności terytorialnej, a także równe szanse wszystkich obywateli; apeluje o utrzymanie cen transportu lotniczego (do i z regionów najbardziej oddalonych), lądowego (wewnątrz, między miastami) i morskiego (między regionami i między wyspami); w związku z tym uważa, że w systemie handlu uprawnieniami do emisji CO₂ należy rozważyć odstępstwa dla regionów najbardziej oddalonych zarówno w odniesieniu do transportu morskiego, jak i lotniczego, a także, w razie potrzeby, zachęty finansowe i techniczne;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

Wtorek, 14 września 2021 r.

84. apeluje, aby w ramach instrumentu „Łącząc Europę” Komisja opublikowała zaproszenie do składania wniosków skierowane specjalnie do regionów najbardziej oddalonych z dostosowanymi kryteriami kwalifikowalności, tak aby można było zapewnić wsparcie dla alternatywnej i zrównoważonej infrastruktury zaopatrzenia w paliwa w głównych portach tych regionów, a także dla mobilności miejskiej i lotnictwa;

85. wzywa również Komisję, aby podczas przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1315/2013 w sprawie transeuropejskiej sieci transportowej ⁽¹³⁾ uwzględniła kwestie dotyczące regionów najbardziej oddalonych, zapewniając wzajemne połączenia między siecią bazową a siecią kompleksową oraz łągodząc ramy koncepcyjne dotyczące autostrad morskich;

86. uważa, że Komisja powinna zapewnić wsparcie techniczne, aby ułatwić regionom najbardziej oddalonym dostęp do finansowania europejskiego, w szczególności w odniesieniu do projektów związanych z Zielonym Łądem i z budową rozległej infrastruktury w ramach Programu InvestEU;

C. Technologie cyfrowe i kosmiczne

87. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący programu „Cyfrowa Europa”, który ma przyczynić się do zwiększenia łączności i do poprawy umiejętności cyfrowych w regionach najbardziej oddalonych; wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia technicznego niezbędnego do utworzenia w regionach najbardziej oddalonych europejskich ośrodków innowacji cyfrowej, jak przewidziano w programie „Cyfrowa Europa”;

88. podkreśla, że koniecznie trzeba zagwarantować łączność cyfrową regionów najbardziej oddalonych zgodnie z Europejską agendą cyfrową, jako narzędzie rozwoju gospodarczego i równości szans w wysocy cyfrowym świecie;

89. zwraca uwagę, że satelity zapewniają nieprzerwaną łączność i bardzo wysoką przepustowość, co ma zasadnicze znaczenie dla pokonania przepaści cyfrowej, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych; zwraca się zatem do Komisji o aktualizację strategii kosmicznej dla Europy, z uwzględnieniem szczególnych środków na rzecz regionów najbardziej oddalonych;

D. Polityka handlowa

90. zobowiązuje Komisję, aby zadbała, by regiony najbardziej oddalone w pełni korzystały z umów międzynarodowych (umów o partnerstwie gospodarczym, umów o wolnym handlu itd.) między Unią a państwami trzecimi, powołując grupę zadaniową ds. wpływu polityki handlowej na regiony najbardziej oddalone, która to grupa skutecznie dbałaby o udział tych regionów, w tym przedstawiciele poszczególnych branż z tych regionów;

91. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie badania mierzącego łączny wpływ umów handlowych z państwami trzecimi na rozwój społeczno-gospodarczy regionów najbardziej oddalonych;

92. wzywa do przestrzegania europejskich norm środowiskowych i społecznych w umowach handlowych z państwami trzecimi oraz apeluje o zagwarantowanie przestrzegania tych umów za pomocą skutecznych środków operacyjnych;

93. zauważa, że zawieranie licznych umów handlowych z państwami trzecimi, które wytwarzają te same produkty rolne przeznaczone na eksport do regionów najbardziej oddalonych, lecz przy innych warunkach społecznych i środowiskowych, może zakłócać konkurencję i zmienić podział rynku, zagrażając konkurencyjności wspólnotowych producentów tych towarów;

94. apeluje o zróżnicowane traktowanie na korzyść produktów z regionów najbardziej oddalonych we wszystkich ponownych negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym i umów o wolnym handlu w celu osiągnięcia właściwej równowagi między ochroną wrażliwych produktów rolnych a obroną ofensywnych interesów Unii, przez ustanowienie klauzul ochronnych, okresów przejściowych i odpowiednich kwot dla produktów z tych regionów, a także, w niektórych przypadkach, wyłączenie produktów najbardziej wrażliwych, takich jak cukry specjalne;

95. przypomina, że we wspólnym oświadczeniu trzech instytucji, załączonym do rozporządzenia w sprawie mechanizmu stabilizacyjnego po przystąpieniu Ekwadoru do umowy między UE a Peru i Kolumbią, przewidziano, że Komisja przeanalizuje zmiany na rynkach po wygaśnięciu tego mechanizmu, a w przypadku pogorszenia się sytuacji europejskich producentów bananów podejmie działania po konsultacji z zainteresowanymi stronami;

⁽¹³⁾ Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1.

Wtorek, 14 września 2021 r.

96. zaleca, aby główny urzędnik ds. egzekwowania przepisów handlowych (Chief Trade Enforcement Officer) przeprowadził specjalną kontrolę w celu zapobieżenia sytuacjom dyskryminującym dla regionów najbardziej oddalonych, oraz wzywa do stosowania zasady zgodności w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich;

E. Promowanie rozwoju kulturalnego

97. podkreśla, że regiony najbardziej oddalone są ambasadorami rozszerzenia strefy wpływów Unii i stanowią prawdziwą szansę dla polityki zewnętrznej Unii ze względu na swą bliskość i bezpośrednie stosunki z wieloma państwami trzecimi;

98. podkreśla korzyści płynące z położenia geostrategicznego niektórych regionów najbardziej oddalonych na Atlantyku i z ich więzi historycznych z kontynentem amerykańskim i wyspiarskimi państwami Karaibów; zaleca wykorzystanie uprzywilejowanej pozycji tych terytoriów do ożywienia stosunków międzynarodowych Unii Europejskiej w tym regionie;

99. przypomina, że kultura jest filarem rozwoju osobowego i wzajemnego wzbogacania; uważa, że należy lepiej wspierać wymianę kulturalną;

100. apeluje, by w regionach najbardziej oddalonych chroniono i wspierano języki regionalne, które stanowią zarówno bogactwo kulturowe, jak i wektor integracji oraz wymiany makroregionalnej;

F. Polityka migracyjna

101. z zaniepokojeniem odnotowuje oddziaływanie przepływów migracyjnych w regionach najbardziej oddalonych; wyraża zaniepokojenie sytuacją małoletnich migrantów pozbawionych opieki przebywających w regionach najbardziej oddalonych i wzywa do stosowania najwyższych, odpowiednio dostosowanych norm humanitarnych przyjmowania tych osób małoletnich; podkreśla, że potrzebne jest humanitarne podejście umożliwiające skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi zgodnie z nowym paktem o migracji i azylu oraz wartościami UE;

102. apeluje o uruchomienie zasobów Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, a także dodatkowych specjalnych funduszy w celu udzielenia większego wsparcia państwom członkowskim, których regiony najbardziej oddalone znajdują się pod silną presją migracyjną;

o

o o

103. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Regionów, państwom członkowskim oraz Konferencji Przewodniczących Regionów Najbardziej Oddalonych.
